

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ με ΦΩΤΟΒΟΛΤΑΪΚΑ

Έδρα: Δημοκρατίας 3, 151 21 Πεύκη, Τηλέφωνο / Φαξ: 210-6854035, e-mail: info@spef.gr, www.spef.gr

Αθήνα, 18/03/15

Προς:

Υπουργείο Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας

Μεσογείων 119, 101 92 Αθήνα

Υπ' όψη : Υπουργού κου Παν. Λαφαζάνη

Γεν. Γραμματέα κου Απ. Αλεξόπουλου

Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας

Πειραιώς 132, 118 54 Αθήνα

Υπ' όψη : Αντιπροέδρου κου Μ. Ασλάνογλου

Κοινοποίηση:

ΛΑΓΗΕ Α.Ε

Κάστορος 72, 185 45 Πειραιάς

Υπ' όψη : Προέδρου κου Αν. Γκαρή

Θέμα: Προτεινόμενες λύσεις για ΕΤΜΕΑΡ, Αντιστάθμιση και πορεία ΕΛΑΠΕ

Αξιότιμε κε Υπουργέ, κε Γενικό και κε Αντιπρόεδρε,

Σε συνέχεια του ζητήματος που ανέκυψε τις τελευταίες ημέρες με αφορμή την Απόφαση αύξησης του ΕΤΜΕΑΡ από την ΡΑΕ στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων της και του ν. 4001/2011 και με στόχο την εξομάλυνση της κατάστασης σε όλα τα επίπεδα, ο Σύνδεσμος μας προτείνει δια της παρούσης τις κάτωθι εναλλακτικές λύσεις.

Ανακύπτων Ζήτημα

Η ενεργοποίηση στις 9/12/14 με τις Υπουργικές Αποφάσεις ΑΠΕΗΛ/οικ.21906 και ΑΠΕΗΛ/οικ.21230 του μέτρου της Αντιστάθμισης για την επιδότηση του κόστους εκπομπών ρύπων CO₂ των βιομηχανικών καταναλωτών προϋπολογισμού περίπου 15-20 εκατ. ευρώ ετησίως.

Όπως αναφερόταν και σε προηγούμενη επιστολή μας για το θέμα από 11/3/15, η επιβάρυνση του Ειδικού Λογαριασμού ΑΠΕ με το εξωγενές κόστος αυτό σωρευτικά για τα έτη 2013 και 2014 (δηλαδή περίπου 30-40 εκατ. ευρώ) εντός του 2015 όπως σήμερα συντελείται, πράγματι εκτροχιάζει τα οικονομικά του Λογαριασμού χωρίς μάλιστα να ευθύνονται οι ΑΠΕ γι' αυτό και οι οποίες κατάφορα και μαζικά αδίκως δυσφημούνται τις τελευταίες ημέρες στο Πανελλήνιο.

Προτεινόμενη Λύση 1 – Λογιστική (βραχυπρόθεσμη)

Λογιστική επίλυση του θέματος με όλες τις δαπάνες για την Αντιστάθμιση των ετών 2013 και 2014 να εγγράφονται στο 2016. Το 2016 τα δικαιώματα ρύπων, που δεν αποτελούν

πλέον πόρο του ΕΛΑΠΕ βάσει του ν. 4062/2012, μπορούν άνετα να καλύψουν την αντιστάθμιση τόσο των ετών 2013-2014 όσο και του 2015 που ούτως ή άλλως σε αυτό το έτος θα χρεώνεται. Τα δικαιώματα ρύπων που θα δημοπρατήσει ο ΛΑΓΗΕ το 2016 θα είναι περί τους 26 εκατ. τόνους CO₂, οπότε προς 6,5 ευρώ/τόνο θα αποδώσουν το 2016 περί τα 169 εκατ. Ευρώ. Το ποσό αυτό άνετα καλύπτει την αντιστάθμιση και των τριών ετών μαζί (2013-14-15) που εκτιμάται συνολικά στα 45-60 εκατ. ευρώ. Με την λύση αυτή αποφεύγεται η επιβάρυνση του ΕΛΑΠΕ το 2015 και έτσι εκλείπει η ανάγκη της επίμαχης αύξησης του ΕΤΜΕΑΡ.

Προτεινόμενη Λύση 2 - Οριστική

Απάλειψη του ΕΤΜΕΑΡ ως διακριτής και στρεβλής χρέωσης στους λογαριασμούς των καταναλωτών και ενσωμάτωση του στο κόστος ρεύματος της Προμήθειας που αντανακλάται στο επονομαζόμενο «ανταγωνιστικό» σκέλος των λογαριασμών. Σε συνθήκες σημαντικών διεισδύσεων ΑΠΕ όπως ήδη διανύουμε, οι ανανεώσιμες και οι συμβατικές πηγές εναλλάσσονται σε πραγματικό χρόνο διαρκώς στο μίγμα ισχύος, οπότε ο λογιστικός διαχωρισμός που υπό εντελώς διαφορετικές συνθήκες θεσπίστηκε το 1999 με τον ν. 2773, είναι πλέον πραγματικά παρωχημένος και προβληματικός.

Ακολουθώντας σας επαναπροσφέρουμε αναλυτική τεκμηρίωση του αιτήματός μας για την ενσωμάτωση του ΕΤΜΕΑΡ:

A. Η προβληματική αρχιτεκτονική του ΕΛΑΠΕ

Το Τέλος ΕΤΜΕΑΡ ως εργαλείο εξυπηρέτησης του Ειδικού Λογαριασμού ΑΠΕ (ΕΛΑΠΕ) παρουσιάζει εκ γενετής σχεδιαστικό πρόβλημα και δεν μπορεί να λειτουργήσει σε μεγάλες διεισδύσεις ΑΠΕ (υποτίθεται εκεί στοχεύουμε). Οι αυξανόμενες διεισδύσεις ΑΠΕ ειδικά πάνω από ένα επίπεδο, μειώνουν έως και μηδενίζουν λογιστικά τις χονδρεμπορικές τιμές ρεύματος (κανιβαλισμός τιμών χονδρικής αποκαλείται διεθνώς ή merit order effect) εκτοξεύοντας έτσι στρεβλά ολοένα και υψηλότερα το ΕΤΜΕΑΡ που καλείται να καλύψει την διαφορά για την αποζημίωση των ΑΠΕ, χωρίς όμως ισόποσα να μειώνεται η χρέωση στον καταναλωτή για την συμβατική ηλεκτροπαραγωγή που απομειώθηκε ως αξία (ανταγωνιστικό σκέλος λογαριασμών) λόγω των ΑΠΕ. Για να γίνει ακόμα πιο γλαφυρά αντιληπτό το πρόβλημα, σε ώρες κατανομής ΑΠΕ 100% θα προέκυπταν εξορισμού μηδενικές χονδρεμπορικές τιμές για την συμβατική ενέργεια ακόμη και υπό συνθήκες θέσπισης του ελάχιστου εσόδου του Μεσοσταθμικού Μεταβλητού Κόστους Συμβατικών Θερμικών Μονάδων (ΜΜΚΣΘΜ ν. 4152/2013) στον ΕΛΑΠΕ και συνεπώς θα προέκυπτε υπερβολική ανάγκη για υψηλό στρεβλό ΕΤΜΕΑΡ, ενώ ταυτόχρονα στους λογαριασμούς ρεύματος των καταναλωτών θα συνέχιζε να χρεώνεται κανονικά το ανταγωνιστικό σκέλος ρεύματος χωρίς προϊόντικό όμως αντίκρισμα (ρεύμα από συμβατικές πηγές) αλλά με μόνο προορισμό την επιδότηση της Προμήθειας.

Το επιπλέον παράδοξο στις ανωτέρω συνθήκες (100% ΑΠΕ) θα ήταν η συνέχιση του χαρακτηρισμού του πραγματικού κόστους του ρεύματος ως Τέλους (ΕΤΜΕΑΡ) ή πολύ χειρότερα Φόρου. Με άλλα λόγια ενώ δια των ΑΠΕ θα καταργούσαμε τις συμβατικές πηγές, χωρίς να μειώνουμε το ανταγωνιστικό σκέλος των λογαριασμών θα αυξάναμε ρυθμιζόμενα συνεχώς το ΕΤΜΕΑΡ, το οποίο και θα σήκωνε όλο το βάρος της χονδρεμπορικής αγοράς. Δηλαδή όλη η χονδρεμπορική αγορά θα κατέληγε σε Τέλος ή Φόρο, κάτι που είναι ακραία παράδοξο!. Το ηλεκτρικό ρεύμα είναι σε κάθε περίπτωση ενιαίο, ομογενές και αδιαίρετο μίγμα από συμβατικές ή ΑΠΕ πηγές αναλόγως τις ανάγκες και την διαθεσιμότητα μονάδων σε πραγματικό χρόνο και η συνέχιση του λογιστικού διαχωρισμού του κόστους παραγωγής του

σε κατ' επίφαση ανταγωνιστικό σκέλος συμβατικών καυσίμων και Ειδικού Τέλους ΑΠΕ δεν οδηγεί απολύτως πουθενά και πολύ περισσότερο δεν οδηγεί σε μέλλον με υψηλή διείσδυση ΑΠΕ, που υποτίθεται πως όλοι θέλουμε. Σε φυσικούς όρους ηλεκτρικό ρεύμα σημαίνει κίνηση των ίδιων ηλεκτρονίων στα σύρματα του δικτύου και την κίνηση (ώθηση) αυτή κάθε στιγμή από κοινού και αδιαίρετα την επιτυγχάνουν όλες οι συμμετέχουσες κάθε φορά πηγές προφανώς με ποικίλο αντίτιμο.

Περίπτωση αποφυγής του αδιεξόδου-στρέβλωσης αυτής σε βάρος των ΑΠΕ (λόγω του κανιβαλισμού των τιμών χονδρικής που προκαλεί αυτοτροφοδοτούμενα η διείσδυση τους) αποτελεί το μοντέλο λειτουργίας της Σουηδίας όπου η χρέωση της ηλεκτρικής ενέργειας από την Προμήθεια στους καταναλωτές αφορά μία τιμή και όχι διαφορετικά και ασταθή τμήματα όπως στην χώρα μας (δηλαδή χωριστά ανταγωνιστικό σκέλος και χωριστά το ΕΤΜΕΑΡ). Στην Σουηδία το κόστος στήριξης των ΑΠΕ δεν το χρεώνει η Προμήθεια χωριστά μέσω ειδικού Τέλους (π.χ. ΕΤΜΕΑΡ) στους καταναλωτές, αλλά ενσωματώνεται στην μοναδιαία προς αυτούς ανταγωνιστική χρέωση ρεύματος. Έτσι ο κανιβαλισμός της χονδρεμπορικής τιμής λόγω διείσδυσης ΑΠΕ δεν επηρεάζει τον καταναλωτή ούτε και συκοφαντεί τις ΑΠΕ. Η Προμήθεια δηλαδή αυτό που ως συμβατικό κόστος γλυτώνει μέσω του κανιβαλισμού χονδρικών τιμών και του εκτοπισμού των ακριβών ορυκτών καυσίμων, το χρησιμοποιεί για να αντισταθμίσει το κόστος της στήριξης των ΑΠΕ.

Κατ' αντιστοιχία με το παράδειγμα της Σουηδίας, στη χώρα μας θα μπορούσε το αναλογούν ΕΤΜΕΑΡ (δηλαδή ανά περίοδο κατανομής όπως συμβαίνει σήμερα) να συνεχίσει να εκκαθαρίζεται από τον Διαχειριστή, να χρεώνεται ταυτόχρονα στους Προμηθευτές για την ενέργεια που αντλούν (παράλληλα δηλαδή με την συμβατική όπως επίσης συμβαίνει σήμερα) και εν συνεχεία οι Προμηθευτές, κάνοντας τους δικούς τους επιχειρηματικούς υπολογισμούς, να διαρθρώνουν μία μοναδική χρέωση ενέργειας ανά ΚWh και ανά τύπο τιμολογίου (βιομηχανικό, εμπορικό, οικιακό τιμολόγιο κλπ) προς τον καταναλωτή, που θα περιλαμβάνει δηλαδή ενιαία το μίγμα συμβατικών και ΑΠΕ. **Έτσι κρατώντας την υφιστάμενη δομή ύπαρξης Ειδικού Λογαριασμού ΑΠΕ όπως ισχύει σήμερα, η οιαδήποτε αύξηση ΕΤΜΕΑΡ απαιτηθεί στο μέλλον λόγω του περαιτέρω κανιβαλισμού των ΟΤΣ, ΟΤΑ και ΜΜΚΣΘΜ ένεκα της αυξημένης διείσδυσης ΑΠΕ ή άλλων εξωγενών παραγόντων, θα καλύπτεται ενδογενώς εντός της Προμήθειας από το οικονομικό περιθώριο που της αφήνει ο κανιβαλισμός των χονδρεμπορικών αυτών τιμών εξαιτίας των ΑΠΕ.**

Η λύση αυτή δεν απαιτεί ολική αναθεώρηση του νομικού και κανονιστικού πλαισίου λειτουργίας και εκκαθάρισης της ηλεκτρικής αγοράς στην χώρα μας και θα έκλεινε επιτέλους οριστικά ο πολυετής «αγώνας» τετραγωνισμού του κύκλου που εν τοις πράγμασι είναι η λογιστική ισορροπία μεταξύ συμβατικών καυσίμων και ΑΠΕ.

B. Η ενιαία θεώρηση της Ηλεκτρικής Αγοράς

Από τα ανωτέρω καθίσταται σαφές πως υπό την φυσική έννοια της ηλεκτροπαραγωγής ως επίσπευσης της κίνησης των προϋφιστάμενων στο δίκτυο ηλεκτρονίων, οι συμβατικές μονάδες από κοινού και αδιαίρετα με τις ΑΠΕ σε διαφορετικό κάθε στιγμή του πραγματικού χρόνου μίγμα όπως και με διαφορετικό αντίτιμο (εσωτερικό και εξωτερικό) συνεργάζονται με γνώμονα την σταθερότητα του συστήματος προς όφελος του τελικού καταναλωτή. Ο καταναλωτής από την πλευρά του ενδιαφέρεται για το συνολικό τελικό κόστος του ρεύματος που του παρέχεται και όχι για επιμέρους συνιστώσες, πολλώ δε μάλλον όταν αυτές καθίστανται μέσω στρεβλώσεων απολύτως αναξιόπιστες και προβληματικές σε αποτύπωση. Επιπλέον ουδείς καταναλωτής συνδεδεμένος στο δίκτυο μπορεί να επιλέξει / καταναλώσει μόνο ΑΠΕ ή μόνο συμβατική ενέργεια, αφού αυτές είναι αδιαίρετες. Υπό το φως αυτό

εκτιμούμε πως πλέον έχουν ωριμάσει οι συνθήκες για την συνολική αναδιοργάνωση της τιμολόγησης της Προμήθειας και των καταναλωτών σε ενιαία βάση και όχι σε προβληματικές και αυτοτροφοδοτούμενα στρεβλούμενες συνιστώσες.

Παρακαλούμε για την θετική σας ανταπόκριση.

Για τον ΣΠΕΦ με εκτίμηση,

Στέλιος Λουμάκης – Πρόεδρος
Όλγα Αγγελοπούλου – Γεν. Γραμματέας